הפתחים של בהמ"ד הגדול: **תמי מה דעבדיה.** היה משכח עלמו ראשה מה שעשיתי: **ושכח ישראל** וכו'. עוד היה ליתן לפני תורה שעשיתי מצות בכל עת משיבנו בניים ויהיו לנו: **מוליאין אם הראשי לכן מקדשי בדק הבית.** כגון אם הקדיש בהמה או אבנים לבדק הבית ולריכין אותן למזבח טוטלין אותן למזבח אבל הקדיש בהמה אחר: בעלי מומים או אבנים למזבח אין מוליאין לבדק הבית אלא יתכרו ד"ה מעיתין לבדק הבית: **כלי שמלאו בו לוקן לבד"ה מעיתין אותו.** הא ראוי למזבח מוכרין אותו שמעיקן מקדשי בדק הבית אף ע"פ שראוין למזבח אין מוליאין מקדשי בדק הבית: **כיני מפנים.** כן היא משמעתו כלי שמלאו בו לוקן ולריכין לעורך המזבח או לבד"ה לעשות בד"ה מעיתין אותו ומשם נוטלין אותו למה שלריכין אותו:

הדרן עלך פרק אלו הן הממונין

הלכה א מתני' שלשה עשר שופרות.

לרות מלמעלה ורחבות מלמטה עקומות כעין שופר מפני הרמאים שלא יטלו יין לתוכן לרחות כאילו נותנין לתוכו ויעלו מתוכן ונלקחן מוכרים למה ר"ג שופרות וי"ג שולחנות ונלחה מקום מיוחדין: **ר"ג כשחחויות.** לקחן מפרש היכן היו: **כנגד דיר הטעים.** לשכה שבה היו נותנין כל עני המעורבה והיא היתה מתקנת מזרחית לפונים של עזרת נשים: **שש אלין נגנו.** ע"י ראשיהו כדמפרש גמרא: **שיר מפעפק.** מגלגלתו מחליש את הטעים שלין לנעלי מומין מגלגלה במקדש כי אם להכין עצים למערכה דכל עץ שנמצא בו תולעת פסול למזבח: **שיר מעונה.** שלא היתה הלחן שוה לשאר אבני הלפה והכין שנסמלק מסם וכוחוהרה: **ביחוד.** בכיורו: **גמ'** ד"ג אלא הדברות שבתוכו: **ולא ירחו בחולה.** פיקח דקלא ויהיו שם עד היום הזה: **כפיב.** נרשלא וירחו ומחיב כפיקח ולא ירחו וקשיא אהבדי: **טולעין.** ולוחקין בפרוכת ונרחין כבני דני אשה שנולנין מתחת תלוקה: **ומפנע.** ומנקע: **ביחוד.** בכיורו: **הקיש עליה בקורנס.** על המקום ההוא ולא אם ישרפו: **הפורנס.** ולוחות שנות מונחים במוכו: **לא אמו** וכו'. ואמ"ד דהחרון ההוא הוא שהיה הולך לפניהם במלחמה מחמתה גם המעפילים היו נוטלים אותו עמהם במלחמה: **היה נכנס ויולא עמהן.** כשנעבו במדבר נעבו לפניהם כדכתיב ותארן ברית ה' נוסע לפניהם: **ר"ג ואעפ"ש הוא מחרלה עמהן במלחמה.** ד"ה דל"ג ליה והוא הנכון וכן הוא בתס' מימיהם ואמ"ד **לא אמו** וכו'. דבר שלא רלו מימיהם ואמ"ד שהיה יולא עמהן תמיד במלחמה מלי יום מיומיים שהיו מתרילאין עתה: **והלא ארון בקרים יפרים היה.** עד שבא דוד והעלהו משם: **ומשני הגיסה אלי הלין.** והארון הזה לא ארון ברית ה' אלא הארון שהיה בו המן והלפוד והלחים והתומים וזכר הלין לפי שלאסור לשאול לאורים כי אם בלבישת

משנת אליהו

ר"ג אני קדשי מוקה לו. ופיין המפרש ד"ה מהבלוות שקלים אלמה ר' והתלב"ד הסיג עליו ועיין ר"מ שנתחן ומתה שהיהולמי הזה נרוך ליתה והיכיני הגדול אתרינהו לפיין בנרסתו מתם כפיתה הרמב"ם דתני קדשי מוקה מוליאין הראשי לכן מקדשי בדק הבית ומפרש בכה"ר שלא הפסיקו שקלים לקרבנות כי אל"ק קושית הרלב"ד דתמני' דתמיה מלאכת בלים ומתלק בפיהו דלעיכת רבינו מה דפרך גמרא מתמני' דלאכת הכלים קלי אל"ס ולא קדשי בדק הבית מקדשי בד"ה ומרפרשים ובכנת בקדשי בד"ה מבד"ה כ"כ לא הוא שיטת הרמב"ם בפיהו"מ ודלא כדה"י מוליאין הראשי לכן מקדשי בדק הבית ומפרש הלכי ר"ה כלפי אם הקדיש לבדק היכל לא יעבה לבדק המזבח ומן כל מילה מה שבאנו עליו הרלב"ד ל"ק כלל דבפק כפיהו בפיהו ובנרסתו ולא קדשי בדק הבית מקדשי בד"ה ודייני הוא הקדיש בהדיא לבדק היכל לא יעבה לבדק המזבח ובפיהו מתני' דתמורה (ב"ב ה') ומהמרך עלה ממתני' דסוף פ"ה דשקלים ומשני כיי לעשות בד"ה שבין שאין לרך לבד"ה ומיפלין לעשות חוני ומעתרני מחמדש ורשאי לעשות לבד"ה אחר מעש"ה לעשות מזה לזה אבל יתה שקשה הרלב"ד מתני' דשקלים לעשות ישראל כאן מקדשי בד"ה אלמא לאין חילוק כין קדשי היכל לעשה עבודת לק"מ דהכם מבחנא דקדשי בד"ה ובהמכרים מיירי בהקדש בהדיא לבדק היכל לכן אין מקבין ובאה דומיא דהקדש כלי לבד"ה נמצן שם לוקן ובם בשאין לרך דוקא לעשה הוא דוטפלן. ובא דהקשה הרלב"ד דבר מודה הרמב"ם דמקבין קדשי בד"ה ל"ק דהכי מלאה דמבלין בקדש כי רק בקדשי מוכה אלא לא לעשות אבל משום שיטי אבלמן אם"ל בקדשי בדק הבית מבלין ולא

ריבב"ן

מתני' י"ג שופרות י"ג שולחנות. כלהו מפרש למתי אלעזריכו: **כנגד דיר הטעים.** מקום שהיו הטעים לעורך המזבח: **ששם הארון נגנו.** שנגנו ישראל המלך כדאיתא בגמרא (פ"ב ד' נב) דכתיב (דה"ב לה) ויאמר לעוים המביגים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף. **ירושלמי** אמר להם אם גולה היא עמכם לגבלו אין עוד אתם מחוייבין אותו למקומו אלא עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל. תניא בתוספתא ר' יהודה אומר י"ג השתחוויות כנגד י"ג פרלות. ירושלמי מתני' אבא יוסי בר חנין היא דאמר [אבא] יוסי בר חנין כנגד י"ג שערים ברם לרבנן ז' שערים הם בעזרה. על דעתיהון דרבנן היכן היו השתחוויות הללו כהדא דתניין י"ג פרלות היו בו שפרלים מלכי יון ומזרו וגבלרים וכנגדן גזרו י"ג השתחוויות: **מתני' שיר מפעפק.** מפרש ביומא פ' הוליאו לו (ד' מ) מאי הוה עביד אמר ר' אלנו מתעפק מקדשומו הוה. תנא דר"י כהנים בעלי מומין היו מתלגעין בעצים וגמטה קדשומו של מ' מהן ולאתה האש ואכלהו ומהן בתם' מדות (פ"ב מ"ה) ולאתה בפ"ל ביומא (דף טו) וס' כל קרבנות (דף פה) כל עץ שנמצא בו תולעת פסול ומפרש (שם) בפ' כל קרבנות ל"ם אלא לא תאכל יבש גורדו וכשר: **משונה מחברותי.** שהיתה בגיהה אותה טבלא של שיש שהיתה כרלפה והלרון מתחתיה ומת לפי שלא היה לו להרלותו מקום האדון שמא יכניסו הלוטות. **ביחוד.** בכיורו כדאי' בגיהה פ"ב גבי אין לופין פת ענה ביי"ט:

תקלין חדתין

פרפייהו. שפרי בהמ"ד הגדול: **תמי מאי עבדיה.** מה עשיתי זה הפער יהיה משכח עלמו: ר"ג **אני קדשי מוכה לו.** מוליאין אם הראשי לכן מקדשי בד"ה. כמ"ש בפרק ד' המקדש נבעו והיו בהן דברים הראשים למזבח כו' יקרבו עולות אע"פ דבתמורה המקדש בבדק הבית ומביאה מתוספתא פ"ק דתמורה המקדש ממומים לבד"ה אין פודין אותן אלא למזבח ר"ש אם הראשי לכן: **אין קדשי בד"ה מוליאין אם הראשי לכן מקדשי מוכה.** דמקדישה תמורה לקדושה קלה אף בקדשי מזבח נופיה אסור לטנות בדמן בתמורה (גב אה): ה"ג **ולא קדשי בד"ה מקדשי בדק הבית.** מתניתין היא בתמורה (גב אה) אל קדשי מזבח ולא קדשי בד"ה אין מפנין אותן מקדושה לקדושה ופירש הרמב"ם ז"ל כמו שאין מפנין בקדשי מזבח נופיה המלמים לעולה וכן לסיפן כן אין מפנין בבדק הבית מקדושה לקדושה. ופירך **והא תניא כו' ואסור נמכרין ודמיהן נופלין לבד"ה.** הרי דמפנין בבד"ה שנמכרין ולוקחין לבד"ה מזה: ומפני **כיני מפני לעשה בד"ה.** וה"ק ואסור מה שאין נוכן לתה שהקדישה בעת נמכרין ודמיהן נופלין לעשה בד"ה ומ"ש ולא קדשי בד"ה מקדשי בד"ה הייגו דומיא דאיכ' שיעה מזה לבדק הבית אבל לעשה הוא אחר כך כמו דבר חדש כיון שאין נוכן כזה כלל לבדק הבית ובירכת הספרים מברה ומבוכאת:

הדרן עלך אלו הן הממונין

שלשה עשר שופרות.

מלמעלה ובקומות. כשופר ובדומפרש בגמ': **ר"ג כשחחויות.** ומפרש בגמרא היכן היו: **כנגד דיר הטעים.** לשכה שבה היו נותנין כל עני המעורבה והיא היתה מתקנת מזרחית לפונים של עזרת נשים: **ששם הארון נגנו.** על ידי יאשיהו כדמפרש בגמרא: **שיר מפעפק.** בקדושות מגלגלתו מחליש את הטעים: **שיר מעונה.** שהיה נגנה אבן אחת משאר אבני הלפה והכין שנסמלק מסם וכוחוהרה: **ביחוד.** בכיורו: **גמ' אפני הרמאים.** שלא יטלו יין הרמאים עושים את עצמם כמעילים לתוכם ויקחו מהם נגמה: **אני כשם ר"א** וכו' **אין דבר כו.** דהא תחלה נאמר כל אשר נכיתך והכל בכלל ואמה ליה למיתר ולא יותר דבר אלא דקאי על הארון: **וכן הוא אומר ולקחתם וגו' בכלה.** בתוספתא שם נקנו לה בשם ר"ש ר"ש בפ"ע והכל מבא לרמיה דמקרא קמא אפשר לומר דמתבטלה הגזירה מרשה לעונה כמ"ש שלא נחר גזירה ולריך דמקרא קמא לאפשר לומר דמתבטלה כללה. ולכן נקנו לה בתוספתא מהאי קרא: ה"ג **וכתיב ויהיו וגו' עד היום הזה.** דמשמע במקומו נגנו. וכ"ה הגירסא בתוספתא: **כתיב וירלו בו ולא יולו.** לוידי בעיתני קרא דולא ירלו דרש ליה: **בדיר הטעים.** הוא בית הכמים דיומא שם: **בעל מוס.** שלוט לאור לעבודה אחרת: **מפגיע.** נוקק מתולעת וכבכלי נגרמן מתלגע בהמגן כל עץ שיש בו תולעת פסול לעבודה: **בלשכת דיר הטעים ורלה אם כו.** מסייע לרבנן: **משונה מחברותיה.** ג' דן הטבלאות של שיש שבלרפה ראה נבוה מחבלתה והכין שבלרפה מלחר שבמדרה שם: **בקורנס.** בבבלי הגירסא מתעסק בקדומו: **בחוכל מוטר.** ל"ג שבמלר ולחרון וגו' דזה הפסוק בנעפעלים כתיב אלא רלה ה' בהלאיתם. ר"ג **ויולא עמהן.** ול"ג ופעמים היה מתבלה כו' דבנכנס כו' משמע שהיה בתלמה: **ולא המון כו.** אלא דאו מיומיים ופעם אחד זה בלבד הוא שילא וכרבנן: **בקרים יפרים.** היה לו בד שהעלוהו דוד משם ומאי הגיסה דמשמע שהיה שם אע"ב כ' אחרונים היו ועל הלין בהיה בהיה בעמהם בתלמה אמר הגיסה: **אלי עבדו ליה רבנן הגיסה אלי הלין.** יש מפרשים

דסדרא רבא אתא ר' מנא לגביה אמר ליה חמי מאי עבדית א"ל [1]וישכח ישראל את עושהו ויבן היכלות לא הוה בני נש [2] דילעון באורייתא[3] [א]תני [4]קדשי המזבח מוציאין את הראוי להן מקדשי [א]בדק הבית אין קדשי בדק הבית מוציאין את הראוי להן מקדשי מזבח והא תנינן כלי שמצאו בו צורך לבדק הבית מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין לבדק הבית א"ר חזקיה כיני מתני' (לצורך) ללשכת בדק הבית:

הדרן עלך פרק אלו הן הממונין

הלכה א מתני' שלשה עשר שופרות.

עשר שולחנות שלש[5] עשרה

השתחוויות היו במקדש של בית ר"ג ושל בית רבי חנניה סגן הכהנים היו משתחוים בארבע עשרה והיכן היתה יתירה כנגד דיר העצים שכן מסורת בידן מאבותיהן ששם הארון נגנו מעשה[6] בכהן א' שהיה מתעסק וראה את הרצפה שהיא משונה מחברותיה בא יאמר לחבירו לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו בייחוד ששם הארון נגנו: **גמ'** תני [2]השופרות הללו עקומות היו צרות מלמעלן ורחבות מלמטה מפני הרמאין תני[7] בשם ר"א הארון גלה עמהן לבבל מ"ט [2]לא יותר דבר אמר ה' אין דבר אלא שהדיברות לתוכו וכן הוא אומר [3]ולתשיבת השנה שלח המלך נבוכדנצר ויביאהו בבלה עם כלי חמדת בית ה' איזהו כלי חמדת בית ה' זה הארון (תני ר"י בר אילעי) [7]רבי שמעון בן לקיש אומר במקומו היה הארון נגנו הדא הוא דכתיב [4]ויאריכו הבדים ויראו ראשי [2]הבדים אל הקדש אל פני הדביר ולא יראו החוצה [2]כתיב[6] ויראו ואת אמרת ולא יראו אלא נראין ולא נראין בולטין יוצאין בשני דדי האשה ורבנן אמרי בלשכת דיר העצים היה הארון נגנו מעשה בכהן אחד בעל מום שהיה עומד ומפצל עצים בלשכת דיר העצים וראה את הרצפה שהיא משתנה מחברותיה בא ואמר לחבירו בא וראה את הרצפה הזאת שהיא משתנה מחברותיה לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו וידעו בייחוד ששם הארון נגנו: תני (משום) ר' הושעיא הקיש עליה בקורנס ויצאת אש ושרפתו תני[7] רבי יהודה (בר אילעי) בן לקיש אמר [2] ב' ארונות היו מהלכין עם ישראל במדבר [2]אחד שהיתה התורה נתונה בתוכו ואחד שהיו שברי לוחות נתונין בתוכו זה שהיתה התורה נתונה בתוכו היה מונח באהל מועד הדא הוא דכתיב [5]וארון ברית ד' ומשה לא משו מקרב הבחנה זה[7] שהיו שברי לוחות נתונין בתוכו היה נכנס ויוצא עמהן ופעמים שהיה מתראה עמהן ורבנן אמרי ארון א' היה ופעם אחת יצא בימי עלי ונשבה קרייא מסייע להו לרבנן [8]אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים והאלה מילה דלא חמון מן יומיהון קרייא מסייע לר' יודה בן לקיש [7]ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים והלא ארון בקרית יערים היה מה עבדון ליה רבנן הגישה אלי הציץ קרייא מסייע לר' יודא (בר אילעי) בן לקיש [8]הארון וישראל ויהודה יושבין בסוכות והלא

מתני' **אני כשם ר"א** וכו' **אין דבר כו.** דהא תחלה נאמר מודיעין ומפרשי הירושלמי בקו"ש הכרת"ם נלמחו הרבה דברים: ה"ג **אני** ר"י **כר אלעזר שני אדרונות היו מהלכין עם ישראל כאחד שברי לוחות ואחד שברי לוחות** כו' ר"ש ר' יהושע הגדול ועי' הספרים בחחד ס"ת מונח וכן בטוספתא פרק ז' דטוטה מני מה שיצא למלחמה ס"מ כי ובגלאה הא דל"ג דבינו משום דלקמן בגמרא מוכח דלריכו לא היה ס"מ מונח בלל בהיון אלא מלד אחרון ופסח ר"ש אבל מה שיצא למלחמה ר"ש ר"ש בתוספתא ר"י בן לקיש ובין הוספת (מ"ב לא) שכתב מה שיצא למלחמה ושברי לוחות ס"ת ומ"ש ר"ל ר"י ר"ש ר"ש ועיין תוס' ביומא ל"ג ב' ד"ה תנו ר' ומוכח מדברי הרמב"ם דבדברים ר"י בר אלעזר דבהיל סתם ר"י ובכלה (מ"ב לא) שכתב מה שיצא למלחמה ושברי לוחות מונחין בו כו'. ובגלאה דר"י בר אלעזר דלעיל דס"ל אחרון בתקומו נגנו לעומתיה אחל דס"ל הכא אני אחרונות סיו חם שהיה בתבל מונח שם הלוחות ובין הא קשיא עליה מקולמי דר"ח דבתרי דבתרי דבתרי ובגלאה שם כלי חמדת בית ה' דקאי על הארון ולפ"ז ל"ל דתרי הרבן דהא דבן אחמרי לבבל דבר הפעים לא הייו רבנן דס"ל אחרון אחד אלא דבתרי (מ"ב לא) שכתב מה שיצא למלחמה ושברי לוחות מ"ש ר"ל דבתרי הרבן דהכא דאחמרי אחרון אחד היה לן דבנגאה דהכא קאמר אחרון אחרון גם לר"י לוחות ושברי לוחות ול"ל ע"כ לגרסיה דבאה שהיה יולא למלחמה לא היו מונחין שברי לוחות רק בשנה שהיה יולא למלחמה ובל"ג היה בם שברי לוחות אחרון אחרון אבל בבבלי ביומא (גב פ) לא מסתבא הכי מדקאמר מאחר שר"ח מלמדנו כי אלא ל"ל דלא ס"ל דבשה דמחמת כי ובם בהדיה כי:

עין משפט נר מצוה

כ א מי' פרק ב מערכין הלכה יג ובהכסלות ופרק ד משקלים הל"י ובכ"מ ובגמ':
א ב מי' פרק ב משקלים הל"ב:
ב ג מי' שם הל"ח:
ג ד מי' פ"ד מבית הבחירה הל"ח:

נוסחת הבבלי

(א) מקדשי בד"ה (פ"ר מ"ח) כן הוא מתניתא קדשי מזבח מוליאין אם הראשי לכן לקדשי בד"ה) אין קדשי בד"ה כ' כו': **(ב)** הכהים מן הקודש על פני הדביר כי' מפיש ליה ל"ל כר אלעזר אי':

הגהות הגר"א

[א] ה"ג תנו הסם קדשי מזבח מוליאין אם הראשי לכם מקדשי בד"ה אין קדשי בדה"ב מוליאין אם הראשי לכן מקדשי מזבח ולא קדשי בדק הבית מקדשי בד"ה והא תניא כלי מתנו' דתמורה (לב) אל קדשי מזבח אין מפנין אותן ואחד קדשי בדה"ב אין מפנין אותן מקדושה לקדושה ופירשה הרמב"ם ז"ל כמו שאין מפנין בקדשי מזבח נופיה המלמים לעולה וכן לסיפן כן אין מפנין בבדה"ב מקדושה לקדושה. ופרך והא תניא וכו' ואסור נמכרין ודמיהן נופלין לבדק הבית הרי מפנין בבדה"ב מזה ומשני כיי מתני' לעשות בבדה"ב מזה ומשני כיי דאסור מה שאין נוכן לתה שהקדישה בעת נמכרין ודמיהן נופלין לעשות בדה"ב ומ"ש ולא קדשי בדה"ב מקדשי בדה"ב הייגו דומיא דאיכ' שיעה מזה לבדק הבית אבל לעשה הוא אח"כ כמו דבר חדש כיון שאין נוכן לתה כלל לבדק הבית. וגי' הספרים חסרה ומשונשת. **[ב]** ה"ג ראשיהו הכהים ונו' ולא יולו החולה ומתיב ויהיו עם עד היום הזה. וכ"כ בתוספתא ועי' בפירוש מהרש"ם: **[ג]** ה"ג אחד שהיו לוחות נתונות לתוכו ואחד שהיו שברי לוחות נתונות לתוכו זה שהיו לוחות וכו' זה שהיו שברי לוחות נתונות ובגי' לוחות נתונות לתוכו היה נכנס ויולא עמהן ע"כ. ולא נרסינן ופעמי' שהי' מתראה עמהן ופי' בקו"ש. ה"ל הכ' בעל תקלין חדתין בתוספתא פ"ז דטוטה הגירסא ג' שהיתה התורה נתונה בתוכה כמו בספרים שלנו. ונראה הא דלא נרס רבינו הגדול מהרי"ח וחלבא ז"ל כמו בתוספתא משום דלקמן בטוגיא דלריי"ר לא היה ס"ת מונח בלל בהיון אלא מלד אחרון ופסח ריי הוא ס"ת מונח בלל בהיון ר"ל ר"ש ומ"ש ר"ל ר"ש ומ"ש בתוספתא ר"ש בן לקיש ומ"ש בתוספתא (מב.) שכתב מה שיצא למלחמה ושברי לוחות וכו' ומ"ש שם ר"ל ר"ש ומ"ל ר"ש ר"ש ומ"ש בתוספ' יומא (נב.) ד"ה תנו וכו' ומוכח מדברי הרמב"ם דגירסתם ר"ש ר"ש בתוספתא שם ר"ש דיבוא בטוגיא בתוס' בטוגיא דלריי"ר לא היה ס"ת מונח בלל בהיון אלא מלד אחרון ופסח ר"ש בן לקיש ובין הוספת (מ"ב לא) שכתב מה שיצא למלחמה ושברי לוחות מונחין בו כו'. ועי' בתס' שקלים עם פי' תקלין חדתין הנדפס תקדוב ותמלא דברי ביתר ביאור:

גליון הש"ס

[ב] עי' תשובת מהר"ם מרוטנבורג סימן תרלב: **[ג]** עי' תוספות עירובין דף סג ע"ב ד"ה כל וסוטה דף מב ע"ב ד"ה מפני:

תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עֹשֵׂהוּ וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וּיְהוּדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצָרוֹת וַיְשַׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ: הוֹשֵׁעַ ח יד 2. הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשֵּׂא כֹל אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל לֹא יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְיָ: מ"ב כ יז 3. וּלְתִשְׁבוֹת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶצַּר וַיְבִאֵהוּ בָבֶלָה עִם כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית יְיָ וַיַּמְלֵךְ אֶת צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל יְהוּדָה וּירוּשָׁלִָם: דִּבְרֵי הַיָּמִים ב לו י 4. וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: מלכים א ח ח 5 וַיַּעֲפֹלוּ לַעֲלוֹת אֶל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com